

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου

Ἡ ἀναθήλωσις τῶν ἁγίων εἰκόνων

Ήχος β΄

«Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου
προσκυνοῦμεν Ἄγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ
Θεός· βουλήσει γάρ ηὐδόκησας
σαρκί ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ,
ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς
ἐπλήρωσας τά πάντα, ὁ Σωτήρ
ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τό
σῶσαι τόν κόσμον».

«Τήν ἁγία καί ἀμόλυντη εἰκόνα τοῦ προσώπου σου, Χριστέ μου ἀγαθέ, προσκυνοῦμε, ζητώντας συγχώρεση τῶν πταισμάτων μας. Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μας, ὁ ὁποῖος θεληματικά συγκατατέθηκες νά ἀνεβεῖς στὸν Σταυρό καί νά πάθεις, ὡς ἄνθρωπος, προκειμένου νά ἀπαλλάξεις τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους σὺ δημιούργησες, ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ ἐχθροῦ-διαβόλου. Γι' αὐτὴ τὴ θυσία σου, ἡ ὁποία ἀποδεικνύει τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης σου γιὰ μᾶς, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας, εὐχαριστῶντας σε, σοῦ φωνάζουμε: Ναί, μέ τὴν ἐπίσκεψή σου στὸν κόσμον καί μέ τὴ σωτήρια θυσία τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, διέλυσες τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καί γέμισες τὰ πάντα μέ χαρά».